

Publicerad 2011-09-30 10:49 av Anita Brännström

En hyllning till min far och mor...men de glömde visa mig hur det kan se ut i verkligheten. Jag hade väl inte varit så godtrogen om jag vetat innan.....

Inlindad i mjuk vadd

En skyddad ljus tillvaro

inlindad i mjuk vadd

Där det fanns en far och en mor

Fars starka armar

omfamnade mig

Värmdde mig

Lekte med mig

Högg ved med mig

Musicerade med mig

Mor skyddade mig från allt ont

Hon lärde mig alla orden

som nu löper runt i mitt huvud

Hon stöttade mig

i den trevande konsten

då jag lekande

drog mina första streck

sjöng min första sång på bussen

Jag tackar dem

med hela mitt trasiga hjärta

för den tiden

De fanns hos mig

i den lilla skyddade världen

som då var mitt hem

Ondska och falskhet

De orden fanns inte

i mitt vokabulär då

Jag kom ut i världen

fann alla de orden

jag inte visste om

Fick känna på det hat

och den förtvivlan

många människor bär på

I början ville jag inte tro

att det kunde vara så mörkt

i vissa mäns själar

Då de stulit min själ
och lämnat sin trasiga
kvar hos mig
fattade jag

Det finns ondska
i en del människor

Det glömde min mor
berätta för mig
för den fanns inte där
i mitt inlindade
hem av bomull

Idag försöker jag
tänka fram tanken
som livet skedde då
Mitt hjärta blir
varmt och helt
långt in i kroppen
känner jag då igen

den inlindade känslan
av vadd
i hela själen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anita Brännström med Poeter.se id #37190 innehar upphovsrätten